El jutge dóna sis setmanes a la UdG per salvar el Parc Científic de la liquidació

L'administrador concursal mostra la insuficiència del pla de viabilitat proposat per la Fundació, que és insolvent

L´ajornament es va celebrar ahir al Jutjat Mercantil de Girona.

GIRONA | MARTÍ SANTIAGO

El Parc Científic i Tecnològic de la Universitat de Girona (UdG) seguirà fins al 10 de novembre a la unitat de cures pal·liatives perllongant així l'agonia de la liquidació després que la Junta de Creditors quedés ajornada ahir, no sense que abans el titular del Jutjat Mercantil de Girona, Hugo Novales, expressés la seva «disconformitat» per les formes en què el Patronat del Parc ha aconseguit aquest mes i escaig de marge: a última hora de dimecres i sense temps de reacció de les parts per evitar ser citades al jutjat.

El Patronat confia a poder evitar la liquidació per via d'una renegociació del deute de 42,3 milions que arrossega assegurant que té el compromís «polític» d'obtenir 6 milions d'euros de la Diputació Provincial i dos milions de l'Ajuntament de Girona i facilitar que el principal creditor, el Ministeri d'Economia, accepti un conveni que eviti la liquidació.

Conveni inviable

Del que no es va parlar ahir és de la inviabilitat del conveni proposat pel Patronat del Parc Científic i que ha dut l'administrador concursal a informar desfavorablement en entendre que els creditors no veurien reduït el risc de recuperació del crèdit. Bàsicament, perquè el pla de pagament dissenyat «no permet complir els terminis ni les quanties previstes» en cap dels tres escenaris que es poden produir.

L'única fórmula que permetria canviar el criteri de l'administrador concursal passaria perquà la UdG, l'Ajuntament de Girona i la Diputació de Girona aportessin 11,3 milions d'euros a títol de subvencions a fons perdut, sempre que aquesta aportació «tingués una estructura temporal i quantitativa compatible amb l'estructura del pla de pagaments».

Evitar la liquidació resulta difícil perquè la Fundació de la qual depèn el Parc Científic és insolvent i això no és un fet cojuntural sinó «estructural i consubstancial» a la major part de la seva vida. Només cal veure com a excepció

de l'any 2008, quan va aconseguir ser solvent, la resta d'anys ha tingut una liquiditat mínima i «una molt escassa capacitat de front als pagaments dels seus crèdits».

El Parc va entrar en «una perillosa i creixent escalada» creditícia a partir de l'any 2006, que es va veure accentuada a partir del 2009, quan la Fundació va haver d'iniciar les primeres devolucions dels préstecs que el Ministeri d'Educació i Ciència els va concedir entre 2002 i 2007 per finançar la construcció dels edificis.

El principal problema és que l'any 2009 la Fundació seguia «descapitalitzada i sense possibilitats» d'aconseguir eixugar el deute perquè no generava beneficis i havia de seguir sol·licitant ajudes estatals que contribuïen a augmentar encara més l'espiral del deute.

La ruïnosa situació del Parc Científic provoca que l'administrador concursal consideri inviable el pla de pagaments que proposa la Fundació en el seu conveni perquè, «en qualsevol escenari possible», li resultaria «inviable el compliment puntual i exacte» dels terminis.

Solucions al marge
l'administrador concursal. Una d'aquestes és que l'ICRA adquireixi el 64,54% del dret de superfície de l'edifici H2o. El principal problema amb que es troba aquesta opció és que no s'ha aportat cap compromís d'adquisició, l'únic que existeix és una carta firmada pel director general d'Investigació de la Secretaria d'Universitat -qui no és el responsable de l'ICRA- que «no conté cap manifestació de voluntat directa d'adquirir els drets de superfície» de l'edifici en qüestió. En la missiva només s'indica la pretensió que la Generalitat «autoritzi» que l'ICRA pugui adquirir aquest 64,54% de l'edifici per 4.905.490 euros.

L'altra solució és l'aportació dels patrons (3,3 milions la UdG -aportats-; 2 milions l'Ajuntament de Girona; i 6 milions la Diputació de Girona) però, més enllà de la ?«voluntat política» no existeix cap document en què les màximes autoritats de l'Ajuntamet i la Diputació «adquireixin l'obligació jurídica» de realitzar-les. És a dir, només s'ha aportat una manifestació de la voluntat feta per tercers i això no permet a l'administrador concursal valorar la possibilitat del Parc Científic de generar liquiditat ni com pensa fer front al deute.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/09/30/jutge-dona-sis-setmanes-udg/806797.html?utm_source=rss